

FUNERAL DE MN. PERE DEVESEA I PALOMERA

Sant Domènec de Vic, 2-12-2025

Dn 12,1-3 / Lc 7,11-17

La missa que estem celebrant vol ser, al mateix temps, una acció de gràcies al Senyor pel do que ha estat per a la nostra diòcesi —i en concret per a totes les parròquies i ministeris exercits— la vida del nostre germà Mn. Pere Devesa i Palomera, que diumenge passat, al matí, ens va deixar. Certament, ha estat un lluitador al llarg del seu pas per aquest món. Ho ha estat en el treball i la dedicació incansable als fidels a qui servia en els càrrecs que li foren encomanats. També ho ha estat en la seva darrera malaltia. Contra tot pronòstic, ell continuava lluitant esperançat, fins que la mort, inexorable per a tota criatura humana, ha trucat a la seva porta. Massa ràpid se n'ha anat, quasi no hem tingut temps d'acomiar-nos d'ell. La mort certa però d'hora incerta s'ha fet present en una data que ens pot obrir una esquerra de significat. Fou el 30 de novembre, festa de sant Andreu i primer diumenge d'Advent.

Com tots sabeu, la darrera parròquia en què mossèn Pere serví com a rector fou la de Sant Andreu de Tona. Ho va fer durant setze anys, fins a la seva jubilació canònica, a setanta-nou anys d'edat. Això ens fa entreveure que el que vivim amb profunditat marca la nostra existència i que el Senyor ho té ben present. El qui serví amb diligència i caritat la parròquia dedicada a l'apòstol sant Andreu, en el dia de la seva festa ha estat cridat a participar de la vida per sempre amb tots els sants en el regne del cel. A més, l'Advent és el temps litúrgic en què pren relleu la virtut de l'esperança, que ens fa tastar ja ara el que el Senyor ens ha promès: la plenitud de la salvació, la participació en la glòria de Jesucrist, mort i ressuscitat. L'esperança cristiana ens dona la certesa que no hi ha res que ens pugui separar de l'amor de Déu, com diu sant Pau: *Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni res del món present ni del futur, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu, que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima* (Rm 8,38-39).

El ministeri sacerdotal, que Mn. Pere Devesa exercí durant seixanta-nou anys, ha estat sempre al servei dels germans. El sacerdocí ministerial està al servei del sacerdocí comú dels fidels. El prevere no és res més que un servidor, seguint les petges del seu Mestre: *El Fill de l'home no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la vida com a preu de rescat per tots els homes* (Mt 20,28). Qui serveix de veritat s'oblida d'ell mateix i no cerca el reconeixement, sinó el bé dels altres. És el treball humil i abnegat de qui no es preocupa dels seus propis interessos sinó dels de Crist. Per al servidor autèntic en el ministeri sacerdotal, Crist i l'Església són una sola cosa. No es pot separar allò que Crist ha unit amb la seva mort i resurrecció. La mirada del prevere a la comunitat encomanada és la de meravellar-se, perquè és el Cos de Crist, inseparable del seu Cap, Jesús, el nostre Redemptor, que amb la seva encarnació i el seu misteri pasqual ens ha alliberat del pecat i de la mort. El deler del pastor de la comunitat cristiana és que tots els qui té encomanats puguin viure en la llibertat dels fills de Déu i participar de l'herència que ell ens ha aconseguit al preu de la seva santíssima sang. Per això, en la mort del nostre germà, tenim la certesa que ell, que ha estat un servidor fidel del Poble de Déu, segons el Cor

de Crist, participarà de la promesa que el profeta Daniel ens anunciava en la primera lectura que ens ha estat proclamada: *Els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.*

Germans estimats que compartim el dolor per la mort del nostre germà Mn. Pere Devesa: la nostra constatació d'aquest fet luctuós no ens ha de fer perdre l'esguard esperançat. L'amor misericordiós de Déu envers nosaltres va més enllà de la mort. Certament, el Senyor no ens abandona mai, ni tan sols en el moment de la mort. Ell continua essent la nostra vida, ja que el seu Fill ha ressuscitat d'entre els morts per tal que nosaltres participéssim de la seva victòria sobre tot mal. En l'evangelí hem escoltat com Jesús, rostre de la misericòrdia del Pare, veient la mare viuda que porta a enterrar el seu fill únic, se'n compadeix i li diu: «No ploris.» Encara més, al noi que duen a enterrar li mana: «Jove, aixeca't.» És la mirada i la força de l'Amor que és més fort que la mort. La misericòrdia del Pare que *no va plànyer el seu propi Fill* (Rm 8,31) per alliberar-nos a nosaltres de la mort eterna. Déu no ha permès que el destí de la humanitat fos raure en un planeta ple de tombes. El seu disseny i la seva obra és fer-nos aixecar dels sepulcres per participar de la vida divina. Per això afermem la nostra esperança que el nostre germà ressuscitarà, quan a la fi dels temps es manifesti Jesús reblert de glòria i majestat i ens desvetlli del son letal. Aquesta és la nostra gran esperança, tan necessària de ser anunciada en una societat on s'escampa, cada vegada més, el nihilisme.

Som aquí celebrant el funeral del nostre estimat germà Mn. Pere Devesa i Palomera, oferint el sacrifici de Crist, present en cada eucaristia, en sufragi pel seu etern repòs. La nostra pregària s'adreça al Déu clement perquè purifiqui, encara més, l'ànima del difunt de totes les restes de pecat que poguéssim restar en ell, per tal que ja ara pugui contemplar cara a cara Jesús, en qui sempre cregué, a qui sempre estimà i en qui sempre esperà. Que santa Maria, Mare de Déu de Lurdes, present en el seu santuari de Tona i a la Casa Sacerdotal, li sigui mare i intercessora perquè obtingui la misericòrdia divina que tots necessitem.

Germans, en la vida i en la mort del nostre estimat mossèn Pere, sigui donat tot honor i tota glòria al Déu que és, que era i que ha de venir. Amén.